

Ως “πλυντήριο για τις ευθύνες των οικονομικά ισχυρών” χαρακτηρίζει η Επιτροπή για Θέματα Πόλης, Χώρου, Περιβάλλοντος του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, την Παγκόσμια Διάσκεψη για το Κλίμα που άρχισε στο Παρίσι στις 30 Νοεμβρίου και θα ολοκληρωθεί στις 11 Δεκεμβρίου.

Ολόκληρη η ανακοίνωση (εκδόθηκε στις 28.11.2015) έχει ως εξής:

“Την προσεχή Δευτέρα 30 Νοεμβρίου 2015, ξεκινά στο Παρίσι, μία ακόμα διεθνής διάσκεψη για την αντιμετώπιση(;) της Κλιματικής Αλλαγής (COP21). Αν και η συμμετοχή των επικεφαλής κρατών και κυβερνήσεων, εκτιμάται ότι θα ξεπεράσει κάθε προηγούμενο με συμμετοχή 147 αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων, το ερώτημα για το ποιος θα πληρώσει το... μάρμαρο, προκειμένου να αντιστραφεί η κατάσταση και να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη, δεν αναμένεται να βρει απάντηση ούτε και στο Παρίσι ...

Οι 90 μεγάλες πολυεθνικές που ευθύνονται για το 63% των αερίων του θερμοκηπίου θα συνεχίσουν την ανεξέλεγκτη δράση τους αποδεικνύοντας ξεκάθαρα ότι για την αύξηση των εκπομπών του CO2, την τρύπα του όζοντος και την υπερθέρμανση του πλανήτη, υπεύθυνος είναι ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής και η πολιτική της καταστροφικής, ενεργοβόρας κερδοσκοπικής «ανάπτυξης» των κυβερνήσεων των ΗΠΑ, των χωρών της Ε.Ε., Κίνας, και των άλλων αναπτυσσόμενων καπιταλιστικών χωρών.

Ανάπτυξη» με καταστροφικές επιπτώσεις στη φύση, την ερημοποίηση περιοχών, την διατάραξη της αγροτικής παραγωγής, την εξαφάνιση νησιωτικών συμπλεγμάτων και τη σταθερότητα των οικοσυστημάτων στα οποία βασίζεται κάθε ζωή.

Η αύξηση κατά περίπου 1 βαθμό Κελσίου της παγκόσμιας θερμοκρασίας (συγκριτικά με την προ-βιομηχανική εποχή) κρούει τον κώδωνα του κινδύνου και ο στόχος της διάσκεψης για περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη στο όριο των 2οC μέχρι τα τέλη

του αιώνα, φαίνεται ανέφικτος. Πολλοί μιλάνε ότι βαδίζουμε ολοταχώς για αύξηση της τάξεως των 50C (!), τη στιγμή που τα θύματα – πολλά εξ' αυτών παιδιά – των μέχρι σήμερα επιπτώσεων (αύξηση τιμή τροφίμων, ακραία καιρικά φαινόμενα) της κλιματικής αλλαγής, ανέρχονται σε εκατοντάδες εκατομμύρια, εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς τι περιμένει την πλειοψηφία των ασθενέστερων – οικονομικά και κοινωνικά αδύναμων ανά τον πλανήτη.

Η V20, που συσπειρώνει 20 από τα φτωχότερα κράτη του πλανήτη (Αφγανιστάν, Αιθιοπία, Μπουτάν, Μαγαδασκάρη κλπ) κάνει λόγο ότι το κόστος από μια αποτελεσματική μάχη κατά τις κλιματικής αλλαγής μέχρι το 2030, θα ανέλθει – μόνο για τις συγκεκριμένες χώρες – στα 400 δις δολάρια. Κόστος, το οποίο σε περιβάλλον όξυνσης της καπιταλιστικής κρίσης κανείς – εκ των υπευθύνων – δεν θέλει να αναλάβει.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος της κλιματικής αλλαγής, ως πρόβλημα τεχνολογίας, όπως επίσης και η ανάδειξη των οικονομικών ωφελειών από το «πρασίνισμα» των καπιταλιστικών οικονομιών, που επιλέγονται διεθνώς κυρίως από περιβαλλοντικές ΜΚΟ, αλλά και την ελληνική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, δεν συμβάλει στην ανάδειξη των ουσιαστικών αιτιών του, απομακρύνοντας περαιτέρω τη λύση του.

Χαρακτηριστικά είναι τα στοιχεία που δημοσιοποιήθηκαν στα τέλη του προηγούμενου μήνα, σχετικά με τη «αναλογική συμμετοχή του κάθε κράτους στην αντιμετώπιση των επιπτώσεων της Κλιματικής Αλλαγής». Σύμφωνα με αυτά ΗΠΑ και ΕΕ υλοποιούν μόνο περίπου το ένα πέμπτο των υποχρεώσεων που τους αντιστοιχεί για τη μείωση των εκπομπών είτε απευθείας στο εσωτερικό τους, είτε με το να πληρώσουν τις φτωχότερες χώρες να το κάνουν για αυτές μέσω της αγοράς δικαιωμάτων των εκπομπών. Η Ιαπωνία επίσης πληρώνει μόνο το ένα δέκατο του οικολογικού της χρέους που αφορά στο κλίμα.

Με απλά λόγια επί δεκαετίες η καπιταλιστική ανάπτυξη και κερδοφορία στις συγκεκριμένες περιοχές του πλανήτη (και όχι μόνο...), στηρίχθηκε και στο γεγονός ότι ανεμπόδιστα «βρώμιζε» το περιβάλλον. Αυτός είναι και ο λόγος, που παρόλες τις μεγαλοστομίες διαφόρων ηγετών – ειδικότερα τις πρωτοβουλίες του Μπ. Ομπάμα ενόψει Παρισιού – κανένας από τους οικονομικά ισχυρούς, που στις χώρες τους φιλοξενούνται εξαιρετικά ρυπαντικές πολυεθνικές (βλ. πετρελαίου κλπ) δεν επιθυμεί να ρισκάρει τα κέρδη τους προς όφελος του περιβάλλοντος, καταφεύγοντας ακόμα και στο εξωφρενικό «εμπόριο ρύπων».

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο οι ηγέτες «έφυγαν» άπρακτοι από την αντίστοιχη συνάντηση πέρσι το Δεκέμβρη στη Λίμα του Περού και γι' αυτό το λόγο μάλλον θα φύγουν άπρακτοι και από το Παρίσι στις 11 του προσεχούς Δεκέμβρη. Και οι συζητήσεις και αποφάσεις πάνω στο

βασικό θέμα της διάσκεψης για το μέλλον των «πράσινων πόλεων», δεν θα δώσουν καμιά προοπτική λύσης στις μολυσμένες μεγαλουπόλεις του κόσμου που πολλαπλασιάζονται.

Δεν είναι τυχαίο ότι αυτές οι διασκέψεις που αποτελούν προκάλυμμα της περιβαλλοντοκτόνας πολιτικής των αναπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών, συνοδεύονται πάντα από μαζικές κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας από ευαισθητοποιημένους αγωνιστές και περιβαλλοντικές οργανώσεις. Για αυτό από αρχές του μήνα, η γαλλική κυβέρνηση ανακοίνωσε ενισχυμένα μέτρα ασφαλείας για τη Σύνοδο για το Κλίμα και επαναφορά από τα μέσα Νοεμβρίου συνοριακών ελέγχων στα σύνορα σύμφωνα με τη Σέγκεν, προειδοποιώντας για βίαιες διαδηλώσεις και τον κίνδυνο τρομοκρατικών επιθέσεων. Μετά δε την επίθεση του ISIS στο Παρίσι στις 13/11/2015 απαγόρευσαν τις προγραμματισμένες διαδηλώσεις διαμαρτυρίας που θα γινόταν για τη διάσκεψη και ο υπουργός Εσωτερικών Μπερνάρ Καζνέβ, δήλωσε ότι περίπου 8.000 αστυνομικοί και χωροφύλακες θα παραταχθούν στα σύνορα της χώρας για να διενεργούν ελέγχους και 2.800 ακόμη θα βρίσκονται στο Μπουργκέ, στο βόρειο Παρίσι, όπου θα διεξαχθεί η Διάσκεψη, μαζί με τους συνολικά 120.000 αστυνομικούς, χωροφύλακες και στρατιώτες έχουν αναπτυχθεί «στο σύνολο της γαλλικής επικράτειας» μετά τις επιθέσεις της 13ης Νοεμβρίου.

Η ελληνική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δέσμια της υποταγής της στην πολιτική της Ε.Ε., πάει στη διάσκεψη χωρίς διαφοροποιήσεις και λογική σύγκρουσης με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας τη μόνη πρωτοβουλία που πήρε είναι να ξεκινήσει δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση για να καταρτίσει ένα σχέδιο «Εθνικής Στρατηγικής για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή».

Για τον κόσμο της εργασίας, στις χώρες του ανεπτυγμένου καπιταλισμού, αλλά και στις χώρες της καπιταλιστικής υπανάπτυξης και της απόλυτης φτώχειας, απ' όλες τις πτυχές της ζωής του, αναδεικνύεται η ανάγκη για ένα άλλο δρόμο όχι προς το καπιταλιστικό κέρδος, αλλά προς μια αξιοβίωτη ζωή σε σύγκρουση με το καπιταλιστικό σύστημα. Των ανθρώπων του μόχθου σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη.... Ειδικότερα στον τομέα του περιβάλλοντος, ο δρόμος αυτός αναγκαστικά περνά, από την επαν-ιεράρχηση των ανθρώπινων αναγκών και στο πλαίσιο αυτό και των ενεργειακών-καταναλωτικών. Η προώθηση τεχνολογιών όχι με κριτήριο την «τροφοδότηση της καπιταλιστικής αγοράς» (βλ. βιομηχανία σκουπιδιών), αλλά την ικανοποίηση των ανθρώπινων αναγκών με τη μικρότερη επιβάρυνση του περιβάλλοντος.

Είναι άμεσης προτεραιότητας οι διεκδικήσεις για την επιβολή μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος που δεν μπορεί παρά να είναι σε ρήξη με κυβερνητικές και υπερεθνικές

πολιτικές περιστολής των δημόσιων επενδύσεων για την περιβαλλοντική προστασία και σε αντιπαράθεση με την εμπορευματοποίηση - ιδιωτικοποίηση φυσικών πόρων και τη «χαλάρωση» των μέτρων περιβαλλοντικής προστασίας για την ... προσέλκυση επενδύσεων. Στην ημερήσια διάταξη των οργάνων του λαϊκού - εργατικού - οικολογικού κινήματος απαιτείται να αναδειχτεί η ανάγκη τερματισμού της επιδείνωσης του κλίματος, να μπει φραγμός στην εκπομπή των αερίων του θερμοκηπίου, στην ασυδοσία των πολυεθνικών, να πληρώσουν οι καπιταλιστές για τις επιπτώσεις της δράσης τους στο περιβάλλον.

Να ανατραπεί αυτή η πολιτική που καταστρέφει ανθρώπους και φύση, να διαλέξουμε το δρόμο της αντικαπιταλιστικής ρήξης”.